

[Forsvarsministeren.]

og det Ministerium, som behandler Sagen. Jeg vil dog gerne gøre den ene Bemærkning, at hvis man skal følge Professor Berlin og simpelt hen lade den paagældende § 2 udgaa, kan der opstaa den mærkelige Situation — om det vil have saa forfærdelig megen praktisk Betydning, er en Sag for sig —, at man da uden videre fritager her i Landet bosiddende Udlændinge for Værnepligt, medens Danskere, der er bosat i andre Lande, indkaldes til at aftjene Værnepligt. Det er dog et Spørgsmaal, som det er værd at overveje, om man ikke ved at opretholde en Formulering omtrent som den nuværende, i alt Fald paa det nuværende Grundlag, bør bevare den Garanti, som dog i mange Tilfælde kan ligge i Opretholdelsen af et saadant Gensidighedsprincip.

C. F. Sørensen: Til Efterfølgelse for ærede Medlemmer har jeg anmodet om Ordet for en kort Bemærkning. Jeg indrømmer gerne, at jeg lettere kan gøre det end andre Ordførere, da den højtærede Forsvarsminister jo i begge sine Taler anvendte en Del af det Materiale, som det ellers vilde have været nødvendigt at beskæftige mig med som Ordfører.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Holger Andersen) udtalte, at Socialdemokratiets Stilling til Forsvarslovene ikke var en Sindelags-, men en partipolitisk Stilling. Ingen af Delene er rigtig. Vor Stilling er ikke dikteret af Sindelags- eller partipolitiske Aarsager, men, som jeg udtalte i mit første Indlæg, af udenrigspolitiske Aarsager.

Det ærede Medlem omtalte gentagne Gange min korte Tale som korte Bemærkninger, noget ironisk, noget spydigt, synes jeg, men det skulde vel staa i Forhold til det ærede Medlems meget lange Tale. Nu har man hørt begge Taler, saa ærede Medlemmer selv kan dømme. Stiller man min korte Tale over for det ærede Medlems meget lange Tale, er der her det bedste Bevis for, at det ikke er Talens Længde, men Talens Indhold, der er det afgørende.

Stensballe: Jeg maa sige til den højtærede Minister, at jeg har saamænd ikke gjort mig Forhaabninger i Anledning af de Udtalelser, det ærede 6te tingvalgte Medlem (C. F. Sørensen) fremkom med. Det, jeg gav Udtryk for, var nærmest Sorg over, at han ikke var kommet sig helt af den Sygdom, han har lidt af i saa mange Aar.

Den højtærede Minister sagde, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds og jeg ikke havde fremført egentlige Indvendinger

mod Organisation og den tekniske Opbygning af Hæren. Nej, men ogsaa derfor, fordi der ikke har været gjort Indvendinger paa dette meget vigtige Omraade, skulde man have troet, at der kunde have været Mulighed for at naa til Overenskomst. Skulde man have begyndt at drøfte, hvorledes Opbygningen burde være, ja, saa havde der været meget kraftigere Skillelinier. Her er Skillelinien i Virkeligheden draget af Ministeren gennem det økonomiske Hensyn.

Den højtærede Minister vilde ind paa sine Bemærkninger til mig, at det var Hensynet til udenrigspolitiske Forhold, der dikterede den efter vor Mening for svage Forsvarsordning. Det er i hvert Fald noget helt nyt. Jeg vil nok tro, at det er udenrigspolitiske Forhold, der har bevirket, at Regeringspartierne, Socialdemokratiet i alt Fald, er kommet over paa en positiv Indstilling angaaende Forsvaret. Men den Forhandling, som er ført i Folketinget, giver da saa absolut det Indtryk, at for Ministerens Vedkommende er det saa godt som udelukkende det økonomiske Hensyn, der gør sig gældende. Jeg vil blot bede ærede Medlemmer læse Spalte 6020 i Folketingsforhandlingerne; dér siger den højtærede Minister, at det er ikke rigtigt, at en Overenskomst mellem Det radikale Venstre og Socialdemokratiet har forhindret en Forhandling med andre Partier, og han siger endvidere, at Regeringen har erklæret sig villig til en Forhandling og har paa Venstres skriftlige Henvendelse fornyet dette Tilsagn og udbedt sig nærmere Oplysninger. Men han følger til:

„Vi har saa faaet Venstres Forslag i Udvalget, lydende paa en halv Snes Millioner Kroner mere end Regeringsforslaget. Regeringens Forslag betyder godt 6 Mill. Kr. ud over de nuværende økonomiske Rammer. Det kunde ikke andre Venstre, at 10 Millioner til de 6 Millioners Forøgelse, Regeringen havde foreslaaet, var at gaa for vidt. Dette erklærede jeg i Udvalget.“

Det er over for disse Udtalelser, som betegner det Grundlag, vi i det væsentlige maa føre Forhandlingen videre paa — det er deroverfor, jeg har gjort gældende, at de økonomiske Hensyn for det danske Samfund ikke forekommer mig at eksistere i en Krisetilstand som den, vi staar i, thi der vil blive givet fuld Valuta i Beskæftigelse for det, der ofres paa Hæren og Flaaden, i hvert Fald naar Hensyn tages til den Valuta-udgift, som kommer derved, og den vil selv sagt blive større ved Skibsbygning, end den bliver ved Opbygning af Hæren. Ogsaa af